

18. ΚΟΝΔΥΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ - ΟΜΑΔΕΣ - ΣΤΟΧΟΙ

Η χρηματοδότηση της ειδικής εκπαίδευσης γενικά και της ειδικής φυσικής αγωγής ειδικά, αποτελεί σημαντικό παράγοντα επίτευξης των σκοπών τους. Στην περίπτωση που η κατανομή των πόρων δεν είναι ευθυγραμμισμένη σε μια σαφή πολιτική, δεν υπάρχει πιθανότητα έστω και για την επίτευξη επιμέρους στόχων στην πράξη. Αυτό σημαίνει πως οι υπεύθυνοι χάραξης χρηματοδοτικής πολιτικής πρέπει να διασφαλίσουν συστήματα υποστήριξης του έργου των εκπαιδευτικών της ειδικής εκπαίδευσης που να είναι αφ' ενός μεν ρεαλιστικά, αφ' ετέρου δε να είναι ευέλικτα και ν' ανταποκρίνονται στις εκάστοτε ανάγκες των εκπαιδευόμενων παιδιών (είδος μειονεξίας ή αναπηρίας) και στις τοπικές συνθήκες³⁰⁸.

Στις περισσότερες χώρες οι οποίες έχουν αναπτύξει συστήματα ειδικής εκπαίδευσης αλλά και έχουν υιοθετήσει την αρχή της ένταξης ή της συνεκπαίδευσης, επικρατούν τα παρακάτω δύο μοντέλα χρηματοδότησης της ειδικής αγωγής:

1°. Της κεντρικής χρηματοδότησης, συγκεντρωτικό μοντέλο, όπου η πολιτική σε εθνικό επίπεδο υπαγορεύει τους τρόπους χρηματοδότησης. Κατά βάση λειτουργεί με την αρχή της απευθείας χρηματοδότησης των μονάδων ειδικής εκπαίδευσης σε σχέση με τις ανάγκες τους, αλλά σε μερικές περιπτώσεις υιοθετεί και το σύστημα χρηματοδότησης που συνδέεται με το μαθητή (αριθμητικός προϋπολογισμός ανά μαθητή).

2°. Το αποκεντρωμένο μοντέλο όπου η περιφέρεια ή ο δήμος έχει την κύρια ευθύνη για την κατανομή των κονδυλίων σε σχέση με τις ανάγκες των υπηρεσιών της ειδικής εκπαίδευσης. Δίνει τη δυνατότητα σε τοπικούς φορείς και οργανώσεις να στηρίζουν αποτελεσματικά τα αιτήματα και τις ανάγκες της. Ένα

³⁰⁸. Meijer C. J. W. (1999), «Η Χρηματοδότηση της Ειδικής Αγωγής: Μια μελέτη 17 χωρών για τη σχέση της χρηματοδότησης της Ειδικής Αγωγής και της ένταξης», European Agency for special Education, Middelfart, Δανία

τέτοιο μοντέλο έχει πιθανότητες να είναι αποτελεσματικότερο από την άποψη του λειτουργικού κόστους αλλά και ν' ανταποκρίνεται καλλίτερα στις ανάγκες του τοπικού πληθυσμού των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Τα σχολεία έχουν την ευελιξία να χρησιμοποιούν τους οικονομικούς πόρους στη βάση των δικών τους αναγκών, στο πλαίσιο φυσικά της εθνικής πολιτικής.

Οι τρόποι και οι διαδικασίες χρηματοδότησης επιβάλλουν την εξέταση διαφόρων παραμέτρων. Τα ίδια τα συστήματα χρηματοδότησης επηρεάζουν πρωτίστως την ευελιξία των σχολείων στην οικονομική τους διαχείριση. Απαιτούν διαδικασίες τυπικού προσδιορισμού, γραφειοκρατικές διαδικασίες, εγείρουν ζητήματα ευθύνης και ελέγχου. Πέραν αυτών όμως επηρεάζουν τις στάσεις των γονέων και συχνά επιβάλλουν τρόπους για την αποκέντρωση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων³⁰⁹.

Κάθε τρόπος χρηματοδότησης της ειδικής εκπαίδευσης και της ειδικής φυσικής αγωγής προσδοκάται να έχει ορισμένα θετικά αποτελέσματα. Για παράδειγμα, η χρηματοδότηση που βασίζεται στο μοντέλο του εφάπαξ ποσού είναι εκ των πραγμάτων περισσότερο ευέλικτη και αποφεύγονται οι γραφειοκρατικές διαδικασίες. Από την άλλη, το μοντέλο του προϋπολογισμού που συνδέεται με τον μαθητή ενισχύει το αυτοσυναίσθημα των γονέων και τις προσδοκίες τους, καλλιεργεί την υπευθυνότητα όλων των εμπλεκόμενων και επιβάλλει την αρχή για ίση πρόσβαση στην εκπαίδευση³¹⁰.

Ανεξάρτητα από το χρησιμοποιούμενο μοντέλο λαμβάνονται υπ' όψη δύο παράμετροι που εμφανίζονται ως απολύτως απαραίτητες:

α. Ο προορισμός (ποιος είναι ο παραλήπτης)

Τα κονδύλια μπορεί να κατανέμονται στους μαθητές ή στους γονείς και στα σχολεία (ειδικά σχολεία ή γενικά όπου εφαρμόζονται προγράμματα ένταξης). Ένας άλλος τρόπος είναι

³⁰⁹. Meijer C.J.W. (1999), ό.π

³¹⁰. Ο. Η. Ε (1993), « Οι Πρότυποι Κανόνες για την Εξίσωση των Ευκαιριών για τα Άτομα με Αναπηρίες », Απόφαση 48/96, Γενική Συνέλευση

να δίδονται τα χρήματα σε ομάδες σχολείων ανά περιφέρεια, σε ομοειδή σχολεία ή στην τοπική αυτοδιοίκηση³¹¹.

β. Οι δείκτες της χρηματοδότησης οι οποίοι προσδιορίζονται σε σχέση:

- Με τις υφιστάμενες ανάγκες, (input funding).

Ισχύει όταν η χρηματοδότηση βασίζεται στην προσδιορισμένη ανάγκη, όπως ο αριθμός των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. σε σχολική μονάδα, δήμο ή περιφέρεια. Το βασικό στοιχείο της χρηματοδότησης είναι ότι βασίζεται στις αιτούμενες ή διαπιστωμένες ανάγκες.

- Το είδος των απαιτούμενων δραστηριοτήτων (throughput funding).

Βασίζεται στις ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν. Δε στηρίζεται στις ανάγκες αλλά στις υπηρεσίες που παρέχονται από ένα σχολείο, δήμο ή περιφέρεια. Προϋπόθεση είναι οι ειδικές υπηρεσίες ν' αναπτυχθούν ή να διατηρηθούν. Οι χρηματοδοτήσεις είναι αναλογικές σε σχέση με τις εγγραφές ή με πληθυσμιακούς δείκτες και δεν στηρίζονται στ' αποτελέσματα.

- Τα αποτελέσματα (output funding).

Η κατανομή των χρημάτων γίνεται με βάση τα αποτελέσματα.

³¹¹. Soriano. V. (1998), «Η Εκπαιδευτική Υποστήριξη: Υποστήριξη για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται με παιδιά με Ειδικές Ανάγκες που φοιτούν στα Σχολεία Γενικής Εκπαίδευσης», European Agency for special Education, Middelfart, Δανία

18.1. Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

Στις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης συναντούμε διαφορετικά μοντέλα χρηματοδότησης της ειδικής εκπαίδευσης και της ειδικής φυσικής αγωγής. Τα μοντέλα αυτά όμως δεν μπορούμε να τα ταξινομήσουμε σε κατηγορίες με σαφή όρια. Στις περισσότερες χώρες συλλειτουργούν διαφορετικά χρηματοδοτικά μοντέλα που είναι συναφή με το είδος των ομάδων των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. Πέραν αυτού, στα κράτη μέλη όπου υπάρχει μεγάλη αποκέντρωση χρησιμοποιούνται από τις περιφερειακές αρχές (τοπική αυτοδιοίκηση) διαφορετικά μοντέλα χρηματοδότησης. Σε μερικές, όπως στη Γαλλία και στην Πορτογαλία, εμπλέκονται διαφορετικά υπουργεία στην εκπαίδευση των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α., γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα διαφορετικούς τρόπους και φιλοσοφία χρηματοδοτικής προσέγγισης³¹². Γενικά, είναι αδύνατο να χαρακτηριστεί μια χώρα στη βάση ενός τρόπου ή συστήματος, επειδή η χρηματοδότηση των ενσωματωμένων παροχών διαφέρει συνήθως από την χρηματοδότηση των ειδικών παροχών σε ξεχωριστά ιδρύματα και οργανισμούς³¹³.

Η συζήτηση για τα διαφορετικά μοντέλα χρηματοδότησης δε βασίζεται σε συγκρίσεις μεταξύ των χωρών αλλά μεταξύ των ίδιων των μοντέλων³¹⁴.

Το πρώτο μοντέλο είναι αυτό που χρησιμοποιείται από τις χώρες με σχετικά υψηλό ποσοστό μαθητών, όπου οι μονάδες ειδικής εκπαίδευσης χρηματοδοτούνται από τις κεντρικές κυβερνήσεις σε σχέση με τον αριθμό των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. και τη σοβαρότητα της μειονεξίας ή της αναπηρίας. Αυτό το μοντέλο λειτουργεί στη βάση των αναγκών (input model), η χρηματοδότηση βασίζεται στη σοβαρότητα των αναγκών και οι αποφάσεις λαμβάνονται συνήθως από τις περιφερειακές ή τις σχολικές επιτροπές. Οι χώρες που

³¹². European Agency for Development in Special Needs Education (2003), ό.π.

³¹³. McNay. I., Ozga. J. (1985), «Policy Making in Education. The Breakdown of Consensus», Pergamon Press, New York

³¹⁴. Meijer C. J. W. (1999), ό.π.

χρησιμοποιούν τέτοιον τρόπο χρηματοδότησης είναι η Αυστρία, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιρλανδία και η Ελβετία.

Στις χώρες με σχετικά χαμηλό ποσοστό μαθητών σε μονάδες ειδικής εκπαίδευσης (σχολεία ή τάξεις) η χρηματοδότηση γίνεται από την κεντρική κυβέρνηση με βάση τον αριθμό μαθητών και τις αναπηρίες τους, όπως το Λουξεμβούργο, το Λιχτενστάιν, η Ισπανία, η Κύπρος και η Ελλάδα.

Στο δεύτερο μοντέλο, η κεντρική κυβέρνηση κατανέμει τα χρήματα στους δήμους μέσω ενός εφάπαξ ποσού (με πιθανές προσαρμογές για κοινωνικό - οικονομικές διαφορές) και οι δήμοι έχουν την κύρια αρμοδιότητα να κατανέμουν τις χρηματοδοτήσεις στην ειδική εκπαίδευση³¹⁵. Ως πρώτη εκδοχή μπορεί να εκληφθεί αυτή που ταυτίζεται με το μοντέλο της χρηματοδότησης το οποίο στηρίζεται στις λειτουργίες που αναλαμβάνουν οι δήμοι ανεξάρτητα από τον αριθμό των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. Ως δεύτερη εκδοχή γίνεται αποδεκτή αυτή κατά την οποία χρησιμοποιούνται οι δείκτες οι οποίοι βασίζονται στις ανάγκες αλλά και στα άλλα είδη διαδικασιών κατανομής. Οι χώρες που είναι προσανατολισμένες σ' αυτό το είδος αποκεντρωμένης χρηματοδότησης των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών είναι η Μεγάλη Βρετανία, η Δανία, η Ολλανδία, η Σουηδία, η Φιλανδία, η Ισλανδία, η Νορβηγία και η Λιθουανία. Στις χώρες αυτές οι δήμοι αποφασίζουν για τον τρόπο που θα χρησιμοποιηθούν οι χρηματοδοτήσεις για την ειδική εκπαίδευση αλλά και για τον βαθμό χρηματοδότησης. Αποφασιστικό ρόλο στη διαδικασία κατανομής χρημάτων παίζουν τα σχολικά Κέντρα Εκπαιδευτικού Υλικού και Εφαρμογών*

³¹⁵. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2001), «Απόφαση για την Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο των Υπουργών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Για μια Ευρώπη χωρίς εμπόδια για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, που εγκρίθηκε στις 4 Μαρτίου», COM 20000 284 – C5-0632/2000-2000/2296 (COS)

*. Τα σχολικά Κέντρα Εκπαιδευτικού Υλικού και Εφαρμογών είναι οι μονάδες ειδικής εκπαίδευσης που προήλθαν ως μετεξέλιξη των ειδικών σχολείων λόγω της πλήρους εφαρμογής του θεσμού της συνεκπαίδευσης σ' αυτές τις χώρες. Λειτουργούν προσφέροντας συμβουλευτικές υπηρεσίες στα σχολεία της συνεκπαίδευσης.

Στη Μεγάλη Βρετανία, υπάρχει τάση αυξημένης χρηματοδότησης των σχολείων από τις τοπικές εκπαιδευτικές αρχές με δυνατότητα ν' αποφασίζουν τα ίδια τα σχολεία για τον καλλίτερο τρόπο δαπάνης του συνολικού προϋπολογισμού, ώστε να αντιμετωπίζουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες όλων των μαθητών, συμπεριλαμβανομένων των μαθητών με σοβαρές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Στην Δανία, την Ισλανδία, τη Νορβηγία και τη Σουηδία ακολουθείται το χρηματοδοτικό σύστημα που στηρίζεται στην παρακάτω αρχή. Όσο περισσότερους πόρους κατανέμουν οι δήμοι σε ξεχωριστές μονάδες, όπως ειδικά σχολεία ή ειδικές τάξεις, τόσο λιγότεροι πόροι διατίθενται για ενσωματωμένες υπηρεσίες.

Στο τρίτο μοντέλο, η χρηματοδότηση της ειδικής εκπαίδευσης από τη κεντρική κυβέρνηση δεν κατευθύνεται στους δήμους αλλά στον αμέσως επόμενο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως οι περιφέρειες, οι νομοί και οι επαρχίες. Το μοντέλο αυτό χρησιμοποιείται στη Δανία (για τις περιπτώσεις των σοβαρών αναπηριών), στη Δημοκρατία της Τσεχίας, στη Σλοβακία, στην Πολωνία και στην Ιταλία. Τα κονδύλια διατίθενται σε ομάδες σχολείων με βάση το χρηματοδοτικό μοντέλο που στηρίζεται στις λειτουργίες. Ομάδες γενικών και ειδικών σχολείων εισπράττουν χρήματα για ειδικές παροχές, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α.

Σε μερικές χώρες οι χρηματοδοτήσεις είναι συνδεδεμένες με τους μαθητές. Ο προϋπολογισμός για την ειδική εκπαίδευση βασίζεται στο είδος της αναπηρίας και οι γονείς μπορούν να επιλέξουν τον χώρο εκπαίδευσης του παιδιού τους. Αυτό μπορεί να εκληφθεί ως σύστημα που βασίζεται στα αποτελέσματα ή στις ανάγκες σε επίπεδο μαθητή. Έτσι, όσες περισσότερες ανάγκες έχει ο μαθητής τόσο περισσότερα χρήματα προορίζονται για την κάλυψή τους. Το σύστημα αυτό συναντάται στην Αυστρία (για διαγνωσμένους μαθητές), στη Μεγάλη Βρετανία (για ένα μέρος των χρηματοδοτήσεων από το κρατικό πλαίσιο), στη Γαλλία, στη Δημοκρατία της Τσεχίας και στο Λουξεμβούργο.

Στη Φλαμανδική κοινότητα του Βελγίου το υπουργείο πρόνοιας βρίσκεται στο στάδιο της δοκιμής για τη διανομή των κονδυλίων σε συνάρτηση με την απαιτούμενη προσωπική βοήθεια. Σε ορισμένες περιπτώσεις χρηματοδότησης μαθητών με τον τρόπο αυτόν, τα χρήματα χρησιμοποιούνται από μερικούς γονείς για να καλύψουν την ανάγκη στήριξης του παιδιού τους στα γενικά σχολεία³¹⁶.

Σε μερικές χώρες οι εκπαιδευτικές αρχές λειτουργούν στη βάση της αντίληψης της χρηματοδότησης μεγάλου αριθμού σχολικών μονάδων, αφού σ' αυτές είναι διασπαρμένες οι ελαφρές μορφές των ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών. Σε άλλες χώρες πιστεύουν το ίδιο αλλά σε άλλο πλαίσιο. Θεωρούν πως η χρηματοδότηση των γενικών σχολείων, όπου είναι ενταγμένοι μαθητές με ΕΙΔ.Ε.Α. αποτελεί σταθερό τμήμα του προϋπολογισμού της ειδικής εκπαίδευσης, αφού τα σχολεία αυτά είναι αναγκασμένα να εκπαιδεύσουν επαρκώς αυτούς τους μαθητές.

Οι αναφορές χρηματοδότησης της ειδικής εκπαίδευσης στις χώρες της Ε.Ε. αποκαλύπτουν ότι επί του παρόντος τα μοντέλα - συστήματα χρηματοδότησης βρίσκονται στη διαδικασία της αναβάθμισης. Σε μερικές χώρες αναμένονται ή έχουν πρόσφατα τεθεί σε εφαρμογή βασικές μεταρρυθμίσεις. Έτσι³¹⁷:

- Στην Ολλανδία, η χρηματοδότηση για τις ελαφρές και πιο σοβαρές ΜκΑ θ' αλλάξει δραστικά. Το σύστημα που βασίζεται στις ανάγκες σε επίπεδο σχολείου (το ειδικό σχολείο χρηματοδοτείται με βάση τον αριθμό των μαθητών) θα αντικατασταθεί από ένα σύστημα που βασίζεται στις δραστηριότητες για τις ελαφρές περιπτώσεις (μέσω της

³¹⁶. Soriano. V. (1998), ό.π.

³¹⁷. a. Meijer. C. J. W. (1998), «Ένταξη στην Ευρώπη: Οι τάσεις σε 14 Ευρωπαϊκές Χώρες», European Agency for Development in Special Needs Education, Middelfart, Denmark

b. Soriano. V. (1998), ό.π.

c. Ευρωπαϊκό Φόρουμ για τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες (2002), «Η Διακήρυξη της Μαδρίτης: Μη - Διακρίσεις Συν - Θετική Δράση Συνεπάγεται Κοινωνική Ένταξη», Βρυξέλλες Βέλγιο

χρηματοδότησης ομάδων σχολείων, το οποίο έχει ήδη εφαρμοστεί) και ένα σύστημα που βασίζεται στο αποτέλεσμα σε επίπεδο μαθητή (προϋπολογισμός που συνδέεται ανά μαθητή).

- Στη Λιθουανία, εξετάζεται ένα νέο σύστημα χρηματοδότησης όπου τα χρήματα θα δίνονται με βάση τις δραστηριότητες, όπως ήδη συμβαίνει στις Σκανδιναβικές χώρες.

- Στο Λιχτενστάϊν, ο τρόπος χρηματοδότησης έχει αλλάξει και το κόστος για τις ειδικές παροχές μοιράζεται ανάμεσα στο κράτος και τους δήμους (50% έκαστος).

- Στην Αυστρία, το σύστημα της χρηματοδότησης που συνδέεται με τον μαθητή θεωρήθηκε υπεύθυνο για τον στιγματισμό των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. -

- Στη Γερμανία, η συζήτηση επικεντρώνεται στο ζήτημα της αποκέντρωσης και της αυτονομίας των σχολείων. Η διαπίστωση είναι ότι και οι δύο προωθούν όλο και περισσότερο τις πρακτικές ένταξης.

- Στην Ιρλανδία, το υπουργείο παιδείας και επιστημών αποδέχεται το δικαίωμα των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. που φοιτούν σε γενικά σχολεία σε πόρους για την εκπαίδευση και την φροντίδα τους. Έτσι ενισχύεται το κυβερνητικό πρόγραμμα για ενθάρρυνση της συμμετοχής των μαθητών με ΕΙΔ.Ε.Α. στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα.

18.2. Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ειδική φυσική αγωγή στη χώρα μας απέκτησε οντότητα το 2000, όταν στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης της Διεύθυνσης φυσικής αγωγής του ΥΠΕΠΘ δημιουργήθηκε τμήμα για την ειδική φυσική αγωγή, χωρίς όμως να υπάρξει μέχρι σήμερα η διοικητική κατοχύρωσή του. Έτσι, συνεχίζει να υφίσταται η παρακάτω ιδιόμορφη κατάσταση. Οι εκπαιδευτικοί φυσικής αγωγής τοποθετήθηκαν στις μονάδες ειδικής εκπαίδευσης άτυπα από το 1983. Το 1985 που άρχισε ο διορισμός τους στη πρωτοβάθμια εκπαίδευση, είτε σε οργανική θέση, είτε αποσπασμένοι, άρχισαν να καλύπτονται οι ανάγκες και των ΣΜΕΑ.

Ενισχύονται στο έργο τους από τους 19 σχολικούς συμβούλους φυσικής αγωγής, στους οποίους μελλοντικά θα προστεθούν 14 (υπ' αριθ. Υ.16/16/13887/Δ2 υπουργική απόφαση³¹⁸) και από τους συμβούλους ειδικής αγωγής (ΠΙΝΑΚΑΣ 38).

ΠΙΝΑΚΑΣ 38

**ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΝΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ**

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ				
	Προσχ/κή Εκπ/ση	Φυσική Αγωγή	Ειδική Εκπ/ση	Α/θμια Εκπ/ση	Β/θμια Εκπ/ση
Ανατολική Μακεδονία-Θράκη	4	2	1	27	12
Κεντρική Μακεδονία	7	1	2	58	32
Δυτική Μακεδονία	1	2	1	17	9
Ήπειρος	4	1	1	20	10
Θεσσαλία	5	2	1	29	15
Ιόνια Νησιά	1			7	4
Δυτική Ελλάδα	3	1	1	28	14
Στερεά Ελλάδα	3	1	1	23	13
Αττική	7	5	5	85	49
Πελοπόννησος	5	2	1	25	12
Βόρειο Αιγαίο	2	1	1	11	3
Νότιο Αιγαίο	2			12	4
Κρήτη	3	1	1	24	10
ΣΥΝΟΛΟ	47	19	16	366	187

ΠΗΓΗ: ΥΠΕΠΘ, Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Δ/ση Ειδικής Αγωγής, Δ/ση Φυσικής Αγωγής
Επεξεργασία Πινακοποίηση Γ. Σ. Τσιναρέλης

Οι εγκεκριμένες πιστώσεις κάθε έτους σε όλες τις σχολικές μονάδες, γενικής και ειδικής εκπαίδευσης, διατίθενται σε ποσοστά ανά τρίμηνο. Επειδή όμως το σύνολο σχεδόν των αθλητικών δραστηριοτήτων διεξάγεται μέχρι το τέλος Απριλίου, κρίνεται σκόπιμο οι πιστώσεις αυτές να διατίθενται από την αρχή του έτους σε ποσοστό 70% ενώ το υπόλοιπο 30% να διατίθεται στο τελευταίο τρίμηνο.

Η χρηματοδότηση των ΣΜΕΑ και, κατ' επέκταση, η χρηματοδότηση της ειδικής φυσικής αγωγής έχει την εξής μορφή:

³¹⁸ . ΥΠ.Α/16/13887/Δ2/10-2-2004/ΦΕΚ.284

- α. χρηματοδότηση μέσω του τακτικού προϋπολογισμού
 - α.1. προμήθεια αναγκαίου υλικού απ' ευθείας από τις υπηρεσίες του ΥΠΕΠΘ
 - α.2. προμήθεια αναγκαίου υλικού από τις υπηρεσίες της Γ.Γ.Α., της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς και του υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας
- β. χρηματοδότηση από δωρεές και προσφορές συλλόγων, εταιρειών, οργανώσεων και φυσικών προσώπων
- γ. χρηματοδότηση από προγράμματα του Κ.Π.Σ.

Πρέπει να επισημανθεί emphaticά ότι η έννοια της χρηματοδότησης της ειδικής φυσικής αγωγής έχει τη μορφή της προμήθειας απαραίτητου υλικού για την εφαρμογή και εμπέδωση των ατομικών προγραμμάτων. Αυτό είναι συναφές με το είδος του ειδικού σχολείου στο οποίο αναφερόμαστε, την ηλικία των μαθητών και τις ατομικές μειονεξίες ή αναπηρίες τους.